

- **Podniesienie wiedzy projektantów z zakresu niskoenergetycznych budynków.** Brak odpowiedniej wiedzy projektantów i architektów prowadzi do błędów w projektach przegród zewnętrznych, wentylacji, czy instalacji grzewczych. Skutkuje to powstawaniem mostków cieplnych, nieefektywną i głośną pracą wentylacji oraz niedostosowaniem mocy grzewczej do potrzeb niskoenergetycznego budynku. Oprócz tworzenia baz wiedzy oraz propagowania przykładowych efektywnych energetycznie projektów w branży architektów, konieczne jest wprowadzenie zachęt dla architektów do odbywania szkoleń z zakresu efektywności energetycznej budynków. Należy rozważyć wprowadzenie certyfikatu poświadczającego posiadanie wiedzy z zakresu niskoenergetycznych budynków, który byłby warunkiem dalszego wykonywania zawodu architekta od 1 stycznia 2017 r. (gdy wchodzi w życie zaostżone wymogi dla nowych budynków). [U L]
- **Podniesienie poziomu wykonawstwa i nadzoru.** Jakość wykonawstwa ma kluczowe znaczenie dla dotrzymania parametrów budynku określonych w projekcie. Najczęstsze błędy dotyczą wykonania izolacji termicznych i przeciwwilgociowych, ale także braku szczelności ścian, stropów czy poddaszy. Brak specjalistycznej wiedzy po stronie inwestorów powoduje, że często nie są oni w stanie ocenić jakości wykonanej pracy, a dodatkowo łatwo ulegają sugestiom wykonawców co do potrzeby odstąpienia od założeń projektowych. Oprócz podnoszenia poziomu wiedzy inwestorów (co będzie się przekładało na ich zwiększone oczekiwania co do jakości wykonywanych prac) należy podnieść jakość nadzoru. Rola kierownika budowy nie powinna ograniczać się do kwestii formalnych, ale powinna polegać na faktycznym nadzorze na każdym etapie prac budowlanych. Podobnie jak w wypadku projektantów należy rozważyć wprowadzenie certyfikatu poświadczającego posiadanie wiedzy z zakresu niskoenergetycznych budynków, którego posiadanie będzie uprawniało do wypełniania roli kierownika budowy po 1 stycznia 2017 r. [U L]
- **Określanie wymaganych parametrów energetycznych nowych budynków w odniesieniu do zużycia energii końcowej (EK), a nie pierwotnej (EP).** Posługiwanie się wskaźnikiem EP dla zdefiniowania standardów energetycznych, które powinny spełniać budynki, może prowadzić do sytuacji spełnienia standardu przez budynek o niskich parametrach efektywności energetycznej, wyłącznie dlatego, że korzysta w znacznej części z energii odnawialnej. Istnieją lepsze narzędzia stymulowania wykorzystania OZE w budynkach, które jednocześnie nie prowadzą do marnotrawienia energii odnawialnej. Standardy powinny określać poziom ochrony cieplnej w budynkach i koszty energetyczne zaspokojenia podstawowych potrzeb bytowych mieszkańców w odniesieniu do energii końcowej w budynkach. [L]

8.4.2. Działanie C.4.2. Przegląd warunków technicznych stawianych nowym budynkom

Zgodnie z Dyrektywą 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków państwa członkowskie odpowiedzialne są za określenie minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków. Wymagania te powinny zostać określone w sposób zapewniający osiągnięcie optymalnej pod względem kosztów równowagi między wymaganymi nakładami i kosztami energii zaoszczędzonymi podczas cyklu życia budynku (...). Oznacza to, że podstawową wytyczną dla określania minimalnych wymagań dla nowobudowanych budynków jest rachunek ekonomiczny uwzględniający zarówno początkowe nakłady, jak i późniejsze koszty eksploatacji. Zadaniem legislatora jest zatem określenie standardów najtańszych dla konsumenta

